

Det finnes opplevelser i en operasal vi aldri glemmer. En av de få for mitt vedkommende er Anja Harteros.

ÅPENBARING: Antonio Pappano og Anja Harteros under innspillingen av Giuseppe Verdis «Aida». FOTO: AMAZON.COM

Kjærlighet til døden

ALBUM: Foranledning for Harteros den gang, var selveste åpningforestillingen på vår flunkende nye Nasjonalopera i Bjørnvika. Der spilte hun Elisabetta i Verdis «Don Carlos», så tett på det finstilt uttrykket at jeg aldri har hørt maken, hverken før eller siden. Det var en opplevelse som sa det meste om hvilken akustikk vårt nye operahus var blitt utstyrt med.

DENNE GANG er det også Giuseppe Verdi, men i form av et album på Warner. Og det er bemerkelsesverdig så det forslår. Overfor sin akk så umulige elskede, den egyptiske hærføreren Radames, har den etiopiske prinsessen Aida, nå fanget slavinne, ingen håp, selv om kjærligheten er gjensidig.

Men som par på operascenen er Jonas Kaufmann og Anja Harteros uimotstælige. Og i grepet om musikken evner Antonio Pappano og hans Accademia di St. Cecilia det nær sagt umulige. Det som i utgangspunktet er en *grand opera* med tilhørende pomp og prakt forvandles her til en finstilt og tragisk kjærlighetshistorie.

DET ER MANGE som ber om nåde gjennom hele «Aida», men ingen som blir den forunt. Det nærmeste vi kommer lykke i denne operaen som er så rik på formsådd kjærlighet, inntreffer helt til slutt når egypternes hærfører, Radames i Jonas Kaufmanns skikkelse, dømt som forræder og lukket inne i sin forseglede grav, oppdager sin store og inntil dette punkt – forgjeves – kjærlighet, den etiopiske prinsessen Aida (Anja Harteros). Hun har listet seg ubemerket inn i hans gravkammer, for å kunne fylle hele resten av hans, og deres felles, liv.

DET ER KNAPT noen cellister som satses så uforstått røtt på uttrykket i det vakre instrumentet som Alisa Weilerstein. Og som gjør det med et så muskalsk øre. Nå er hun ute med Sjostakovitsj' to cellokonserter, sammen med det Bayerske krinkastingsorkestret under Pablo Heras-Casado.

Anja Harteros/Jonas Kaufmann m.fl.

Accademia di St. Cecilia, dir.: Antonio Pappano Giuseppe Verdi: «Aida». (Warner)

Hjerteskjærende.

Alisa Weilerstein, cello

Bayerische Rundfunkorchester, dir.: Pablo Heras-Casado. Sjostakovitsj: «Cellokonserter nr. 1 & 2». (Decca)

Muskalsk styrke.

Elise Båtnes & Håvard Gimse

Sergej Prokofjev: «Sonnatas & Mélodies». (Lawo)

I slankeste laget.

OG DET MÅ jo sies at dette er musikk som holder trykket opp fra start. Weilersteins kunst i så måte er ikke bare kraften i spillet, men at hun samtidig får verkene til å klinge vare og vakre. Det er sjelden kost i Sjostakovitsj.

Elise Båtnes er kjent for sin slanke tone i fiolinen, foruten et gehør som aldri svikter. Nå har hun fått med seg Håvard Gimse på Lawo til å spille Fiolinsonate nr. 1 & 2, samt hans såkalte *Mélodies*, op. 35. Det gjør de alldeles nydelig og finstemt i forhold til hverandre, Gimse er en trollmann til å lytte til de andre han spiller med. Men jeg synes Landås og Wolden på produksjonssida har slanket Båtnes tone mer enn den har godt av. In natura er den jo så vakker i seg selv!

STÅLE WIKSHÅLAND

swi@dagbladet.no
KLASSISK

DEBATT

D MENNESKEHANDEL MED BARN

UVERDIG BEHANDLING

► Det ligger et tungt mørke over landet vårt i en adventstid som skal være fylt med lys, medmenneskelighet og hygge.

HOVEDINNLEGG

RAGNHILD L. TORSTENSEN
Prosjektmedarb. i Freethem Norge

JEANETTE K. FRØVIK
Styreleder i Freethem Norge

Enslige mindreårige barn fengsles og sendes ut av landet. Mange har skreket, kommentert og debattert. Organisasjoner, advokater og fagfolk med sterk barnefaglig kompetanse er blant dem som kjemper mot denne uverdige behandlingen av barna. Regjeringen lytter ikke. Det er stille. De bruker den sterkt omstridte alderstestingen som et våpen mot en ekstremt sårbar gruppe.

30. NOVEMBER lanserte regjeringen endelig en ny handlingsplan mot menneskehandel. Handlingsplanen uttrykker at arbeid mot menneskehandel med barn skal prioriteres spesielt.

Den peker på at enslige mindreårige asylsøkere som forsvinner fra mottak og omsorgssentre er spesielt utsatt for å bli offer for menneskehandel.

Samtidig fører regjeringen en politikk som øker sårbarheten dramatisk til den samme gruppa de skriver de ønsker å hjelpe.

HITTIL I ÅR viser tall fra UDI at om lag 112 mindreårige har forsvunnet fra mottak og omsorgssentre. Dette representerer en økning fra i fjor, da totalt 73 enslige mindreårige forsvant. Nylig synliggjorde Dagbladet at mange mindreårige afghanere er livredde og flykter fra mottakene i frykt for å være de neste som hentes midt på natta og deporteres ut av landet.

Det betyr at forsvinnings-tallet allerede er godt forbi 112. Det er ingen tvil om at regjeringens politikk er hovedårsaken til det økte antallet forsvinninger, en politikk som

jager disse barna rett inn i armene til kriminelle bakper-soner.

FLERE AV FNS nye bærekraftsmål handler om å bekjempe menneskehandel med barn. Som leder i FNs pådrivergruppe for bærekraftsmålene, har Erna Solberg et særegent ansvar i at Norge skal lede an og være et forbilde i forhold til å ta bærekraftsmålene på alvor.

Regjeringen har selv uttalt at det skal være en sterk satsing mot å jobbe for å nå bærekraftsmålene. Hvis regjeringen ønsker å ivareta legitimitet i det internasjonale samarbeidet, så kreves det samsvar mellom ord og handling. Dagens praksis og omsorgsforsømmelse i møte med asylbarn står i sterk kontrast til de intensjonene som regjeringen framhever som viktige.

DET MÅ GJØRES store endringer i måten enslige mindreårige asylsøkere behandles på. En avvikling av den medisinske alderstesten er i første rekke nødvendig, da denne mangler troverdighet og omtales som tregnet av flertallet i det medisinske fagmiljøet, deriblant Ullevål sykehus, Norsk barnelegeforening,

Legeforeningen og Legeforenings Råd for legeetikk. Det er uholdbart at UDI benytter seg av denne omstridte alderstestingen, som bare støttes og utføres av én pensjonert barnelege – Jens Grøgaard i sitt privateide Barnesak AS – og at Grøgaard attpåtil tjener flere millioner kroner årlig på å utføre testingen.

FREETHEM NORGE krever derfor at regjeringen setter en stopper for denne praksisen, som tilrettelegger for utnyttelse og ødelegger barneliv. Bare slik kan Norge ta på alvor de uttalte målsettingene i den nye handlingsplanen mot menneskehandel om å forhindre menneskehandel med barn, og bare slik kan Norge stå fram som en pådriver i arbeidet med å nå FNs bærekraftsmål.

«DET MÅ GJØRES STORE ENDRINGER I MÅTEN ENSLIGE MINDREÅRIGE ASYLSØKERE BEHANDLES PÅ.»